

Heuvelland

het is het landschap
dat zo uitdagend
stil geworden is

het zijn de steilwanden
die zwijgen, de modder
die zich verplaatst

het is het vakwerk
in symbiose tussen
helling en dal

het is de veldkapel
die biddend uitziet
over de gelovigen

het is het wegkruis
alleen gelaten
op mijn weg te gaan

Heuvelland (II)

alsof alles hetzelfde is
we iets van ons ontdekken
daar waar eerst niets was

we weten waar we heengaan
dieper het Heuvelland in
waar niemand komen mag

Stilte

het zien en het inzien
dat het landschap
zichzelf zal blijven

in kleine bosschages
rechthoekige percelen
verder alleen de stilte

die je hoort als je fluistert

Rosarium

stilleven in een rosarium najaarsanemonen, rozen
in velerlei tintenpracht weten we weer dat we hier zijn
waar alles om ons heen is van wat er nodig is om van

hier tot daar te komen vuurrode rozen tussen
andere kleuren het rosarium toont nog
één keer haar gezicht hoe het kan zijn zonder
aan de winter te denken, de winter te bedenken

Leven

laten we een feest maken
en dit ons leven noemen
laten we altijd gek zijn
en dit ons beiden noemen

laten we alles stromen
en dit gevoelens noemen
laten we altijd zingen
en dit ons praten noemen

laten we alles anders doen
en dit hetzelfde noemen
laten we alles vastleggen
en dit onze vrijheid noemen

laten we ons liefkozen
en dit ons samen noemen
laten we dit alles overdoen
en wederom leven noemen